

ՅԱՌԱՋԻՆ ՄԱՆՈՒՇԱԿՆ

Սիրուն մանուշակ,
 Հոտ քո անոյշ եհաս ինձ, հոտ քո ծանօթ,
 Իբր որ ում սիրտ մնայցէ յանձուկ ի կարօտ .
 Բայց զի չըքնաղ քո դիմակ
 Վրօղածածուկ զօղի ի ծերպ եւ յեմակ :

Ո՛հ դու ոչ գիտես
 Օ ինչ է գարուն որ զքեզ յըղէն աւետիս .
 Քանի ախորժ ծնուցանես տենչս ի յոգիս,
 Ուսկընկալիս հոգեթեւս
 Յաղուդ ի դէմն ածես դալար ուր տերեւս :

Դու՛ զյետ ձրմերան՝
 Լ՛յն՝ որ ինչ շող նախկին է զյետ խաւարին,
 Յանապատի՛ խոխոջ զոտիւք պանդրխտին,
 Հագագ մ՛ ի խոր լըռութեան,
 Յուսոյ զըրոյց ի յուսաբեկ մըթութեան :

Պարկեշտ մանուշակ
 Դու թէ եւ 'նդ հոյս գայիր ծաղկանց գեղաթոյր՝
 Ոյց կարապետ եւ անդրանիկ ես դու քոյր,
 Բայց ցանկալի գոյիր ցանգ,
 Յանգ սըրտառուչ իմն էր անունդ յիշատակ :

Օ ինչ գողտր յայդ քո մոյն
 Լ՛մթագեղ փայլէ կընիք կուսական .
 Լա հեշտասփիւռ քո շունչ՝ նախկին շունչ գարնան՝
 'Նախկին այն իղձ է հոգւոյն՝
 Յանմեղութեան որ գըրգի սիք հեշտագոյն :

Բայց անցցէ՛ այս օր .
 Լա դու վաղիւ յայդ փայլեսցէս գոյն եւ բոյր .
 Սաղիւ եւս ինձ ժըպտիս մինչ տամ զայս համբոյր,
 Լա ցօղքս աչաց սիրածոր
 Եւ դու ընդ ցօղս խառնին յայտից քոյ շընորհ ,

Ի՛նչ մահագուշակ
 Ըգբեզ յարիւոյն գըտից ի ճեմնն յանդաստան,
 Հանգոյն աւուրցս իմ գեղազուարճ մանկութեան .
 Ո՛հ, այն աւուրցս անուշակ՝
 Որ վանդ սրացան զերդ քո կեանք ու մանուշակ :